

Audrey Carlan

November

Maand 11 van de *Calendar Girl*-serie

1

Sneeuwvlokken. Uniek, broos, en stuk voor stuk anders. En o zo fascinerend. Ze vielen uit de hemel en ik ving er eentje in mijn mond, die smolt zodra hij mijn tong raakte. De sneeuw betoverde me, de vlokken kleefden aan mijn oogharen en vervormden heel even mijn zicht. Ik knipperde ze weg en slaakte een zucht. Mijn warme adem vormde in de koude lucht een wolkje nevel dat op rook leek. Ik stak mijn handen uit en draaide langzaam een rondje, zodat de vlokken op mijn gezicht en gespreide handen konden neerkomen.

‘Ben je nu klaar met spelen? Ik wil naar het hotel,’ merkte Wes lachend op. ‘Het is steenkoud!’ Hij drukte zijn ijskoude neus in mijn warme hals en sloeg van achteren zijn armen om me heen, zodat hij me dicht tegen zich aan kon trekken.

Ik legde mijn handen op zijn armen. ‘Ik vind het zo leuk! Het sneeuwt in Vegas bijna nooit en in LA al helemaal niet.’ Vol ontzag staarde ik naar dit wonder der natuur.

Hij snuffelde aan mijn hals en plantte een rij zoenen op mijn huid. ‘Gelukkig niet, nee. Mijn ballen zijn bevroren en mijn pik lijkt wel een ijsslolly.’

‘Nou, ik hou wel van een ijsje op zijn tijd.’ Giechelend draaide ik me naar hem om, zodat we recht tegenover elkaar stonden. ‘Bedankt dat je met me mee wilde gaan. Ik was er nog lang niet aan toe om van je gescheiden te zijn.’

Wes glimlachte op zo’n manier dat ik hem ter plekke wilde bespringen. Jeetje, die man was ontzettend lekker, zelfs wanneer hij helemaal was ingepakt tegen de kou en een wollen muts droeg.

‘Wie zegt er nu nee tegen twee weken New York City in het gezels-

schap van een mooie dame?’ Hij leunde voorover, wreef zijn neus langs die van mij en drukte een zoen op mijn lippen.

Leugenaar. Toen de productiemaatschappij me naar New York wilde sturen om daar een paar weken lang celebs te interviewen voor ‘Wees dankbaar’, een special voor de show van dr. Hoffman die ik naast mijn vaste wekelijkse bijdrage moest maken, was hij helemaal niet zo enthousiast geweest. Hij zei dat hij de oostkust tijdens de wintermaanden het liefste vermeed. De Atlantische Oceaan was natuurlijk veel te koud voor zo’n fanatieke surfer als hij... en in vergelijking met de gouden stranden van Californië leek de stad wel een vrieskist.

Ik had me er al bij neergelegd dat ik twee weken zonder Wes moest doorbrengen, en dat al zo snel na zijn gevangenschap. Het idee om van hem gescheiden te zijn, hoe lang of kort ook, bezorgde me spontaan uitslag, maar ik deed mijn best om niet te laten merken dat het me zo aangreep. Hij werkte immers aan zijn herstel en boekte een enorme vooruitgang in zijn therapie. Het laatste wat ik wilde, was de indruk wekken dat ik hem niet eens twee weken alleen durfde te laten.

Pas toen ik plannen smeedde voor een interview met mijn goede vriend Mason Murphy, de succesvolle pitcher van de Red Sox, en met Anton Santiago, oftewel Latin Lov-ah, veranderde Wes van gedachten. Een week geleden had hij op een avond bekend dat hij een hele sessie lang met Anita Shofner, zijn therapeute, had gesproken over de mannen die nog altijd een rol speelden in mijn leven. Hij wist dat Mason, Tai, Anton, Alec, Hector en Max me regelmatig belden. Natuurlijk vond hij het niet vervelend dat Max, mijn verloren gewaande broer, contact met me had. Hector vormde evenmin een bedreiging omdat die gay was en een vaste relatie had met Tony. Wel had hij bekend dat hij een tikje jaloers was op de vier andere mannen. Hij kende Anton persoonlijk en was de Latin Lov-ah dankbaar omdat die me tijdens een moeilijke periode had geholpen, maar hij kon hem simpelweg niet vertrouwen omdat hij zo’n reputatie als grote versierder had. Zelfs Mason, die stapelgek was op zijn pr-dame Rachel, wist Wes’ ergernis op te wekken.

Probeerde ik hem gerust te stellen? Nee, want juist op deze manier kon ik mijn vent meelokken naar New York. Ik wist dat dat gemeen

was, maar toen hij me vroeg of ik na de interviews nog iets met die mannen wilde ondernemen haalde ik simpelweg mijn schouders op en zei dat ik ging doen waar zij zin in hadden. Vijf minuten later was Wes zijn koffer aan het inpakken.

‘Wanneer hebben we met onze vrienden afgesproken?’ Wes klonk een tikje geïrriteerd. Het was wonderlijk om te zien hoe hij op een weerzien met Anton en een eerste kennismaking met Mason reageerde. Tot nu toe had ik mijn vent gekend als lekker nuchter en vol zelfvertrouwen, maar na zijn ervaringen in Indonesië was hij nog altijd niet zo ontspannen als vroeger. Zijn therapeute had me verteld dat het tijd zou kosten en dat ik hem moest helpen om zich op iets goeds te concentreren: op ons twee en onze hechte relatie.

‘We hebben voor vanavond afgesproken met Anton en Heather. We gaan bij hen thuis eten. Mace en Rach komen pas later deze week naar New York.’ Ik verzweg dat Anton had gezegd dat we tijdens ons verblijf in New York in zijn penthouse in Manhattan mochten logeren. Wes was in Miami best vriendelijk tegen Anton geweest, maar toen hadden we nog maar net tegen elkaar gezegd dat we van elkaar hielden. We waren op dat moment nog veel te veel bezig met wat de ander dacht, en niet met onze omgeving.

We namen de tijd om onze koffers uit te pakken en al onze kleren in de kasten van het hotel op te bergen. Daarna namen we een douche en vreeën we. Ik voelde dat de spanning uit Wes’ lijf wegsijpelde toen hij in me klaarkwam en liefdevolle woordjes prevelde.

Terwijl ik op adem lag te komen, als een deken over hem uitgespreid, voelde ik dat Wes mijn linkerhand pakte, die naar zijn lippen bracht en een kus op elke vinger drukte. Toen liet die stiekeme ellendeling iets over mijn kale ringvinger glijden.

‘Wanneer gaan we trouwen?’ vroeg hij zomaar uit het niets. We waren allebei naakt en hadden net bijzonder aangename, lome vlak-na-aankomst-seks gehad en ik lag slapjes boven op zijn borst. Ik had hem vol enthousiasme bereden en twijfelde er niet aan dat de afdrücken van zijn vingers in mijn heupen stonden.

Ik knipperde en streek mijn haar uit mijn gezicht. Toen legde ik mijn

handen over elkaar op zijn borst. Ik vond het fijn om zijn hart onder mijn handen te voelen kloppen en te weten dat hij van mij was.

‘Is dit een aanzoek?’ wilde ik weten.

Hij kneept zijn ogen tot spleetjes en bewoog zijn kin in de richting van mijn hand. Ik keek naar beneden en zag de rij diamantjes fonkelen.

‘Hier hebben we het al over gehad.’ Hij voegde eraan toe: ‘Je weet dat ik het je nooit zal vragen, want ik wil je niet de gelegenheid geven om nee te zeggen.’ Hij klonk vastberaden, zonder ruimte voor compromissen.

Ik duwde mezelf overeind, zodat ik naakt boven op hem zat, en richtte mijn aandacht op de mooiste ring die ik ooit had gezien en die nu aan mijn vinger prijkte. De smalle rij diamanten slingerde zich rond de hele ring. Het was geen protserige verlovingsring, maar hij was schitterend in al zijn eenvoud. Een belachelijke hoeveelheid glimmende steentjes gevat in een band rond mijn vinger. Deze ring kon nooit ergens achter blijven haken en ik zou op Suzi kunnen rijden zonder te hoeven vrezen voor mijn handschoenen. Hij was gewoon perfect.

De tranen sprongen in mijn ogen. ‘Dus je gaat me echt niet vragen?’ Ik onderdrukte een snikje, met mijn blik nog altijd gericht op wat een verlovingsring moest zijn.

Hij ging ook rechtop zitten en sloeg een arm rond mijn rug. Hij zette zich met zijn hielen af tegen de matras en duwde zichzelf naar achteren, totdat hij tegen het hoofdeinde zat, met mij schrijlings op zijn schoot.

Zijn vingers grepen in mijn haar en hij bracht mijn gezicht op gelijke hoogte met dat van hem. ‘Moet ik het echt vragen?’ Zijn ogen waren stralend groen en hij dwong me om hem recht aan te kijken.

‘Je moet niets, maar ik zou het wel fijn vinden,’ bekende ik. De tranen ontsnapten uit mijn ogen.

Wes drukte zuchtend zijn voorhoofd tegen dat van mij. ‘Zorg ervoor dat ik hier geen spijt van krijg,’ fluisterde hij. Zijn stem trilde, waarschijnlijk omdat hij nerveus was, of zelfs bang, vanwege het antwoord dat ik zou kunnen geven. ‘Mia, mijn grote liefde, wil je met me trouwen?’

Ik keek hem diep in zijn ogen en zag bezorgdheid, alsof hij bang was dat ik nee zou zeggen. Alsof ik ooit de kans zou laten lopen om deze man voor altijd aan me te binden. ‘Kan ik in plaats van een ring een motor krijgen?’

Wes knipperde even met zijn ogen en gooide toen lachend zijn hoofd in zijn nek.

Ik kuste zijn borstkas terwijl hij gek werd van de zenuwen en baande me kussend en knabbelend een weg naar zijn hals en zijn oor. 'Ja, schatje, ik wil met je trouwen.' Ik sprak de woorden uit waarvan ik wist dat hij ze wilde horen.

Zijn greep om mijn rug werd steviger. 'Ik ga je zo gelukkig maken.'

Ik keek hem recht aan. 'Dus je geeft me een nieuwe motor?' vroeg ik hoopvol.

Hij schudde zijn hoofd en zoende me, keer op keer, totdat mijn mond zo beurs was dat ik zijn lippen bijna niet meer op de mijne voelde.

'Wanneer gaan we trouwen?' zei hij grommend in mijn oor, om vervolgens mijn blote borsten te kussen. Blijkbaar waren we klaar voor een tweede ronde.

'Eh... volgend jaar?' antwoordde ik. Ik drukte zijn hoofd tegen mijn borst toen zijn mond zich rond een harde tepel sloot.

'Mmm. Goed, 1 januari dus,' mompelde Wes rondom het gezwollen puntje. Hij trok aan mijn andere tepel en zoog hard aan de eerste.

'O ja,' zei ik kreunend. 'Wacht... wát?'

Met Wes aan mijn zijde klopte ik op de deur van Antons penthouse in New York. Hij had een arm rond mijn middel geslagen en hield me stevig vast. Het verbaasde me dat ik moest aankloppen omdat de conciërge al naar boven had gebeld om onze komst aan te kondigen, maar net toen ik het nog eens wilde doen ging de deur open.

'Daar zijn jullie!' Heather wipte op haar tenen op en neer. Ze droeg een stel laarzen met naaldhakken en open neuzen die haar lange, goddelijke lijf nog langer deden lijken. Haar blonde haar zat in net zo'n stoer rocksterrenkapsel als in Miami. Ze droeg een loeistrak knalroze topje met lange mouwen met de tekst ROZE IS HET NIEUWE ZWART in witte letters op haar borst en een skinny jeans met een riem vol klinknagels die 'ik ben een stoere chick' schreeuwde. Door de fuchsia strepen in haar haar zag ze er ontzettend cool uit. Nee wacht, zo zag ze er niet alleen uit, dat wás ze.

Ik moest echt vaker met meiden op stap gaan. Ginelle zeurde al twee weken lang dat ik met haar moest gaan shoppen in LA. Dat zou ik zodra ik terug was meteen doen.

Heather trok me uit Wes' armen, omhelsde me en bekeek me toen van top tot teen. 'Jeetje meid, ik had in Miami toch kleren voor je gekocht? Waarom heb je die niet aan?' Ze trok haar neus op, maar het was niet rot bedoeld. Ze was gewoon eerlijk.

'Dit zit lekkerder.' Ik plukte aan mijn shirt met lange mouwen dat ik vorig jaar had gekocht na een concert van Lorde waar ik met Maddy naartoe was geweest. Die zangeres had de hele tent afgebroken en het shirt met haar naam erop was ook te gek. Ik droeg het op mijn strakke uitgebleekte jeans, compleet met rafelige scheuren in de bovenbenen, en een stel cowboylaarzen. Cyndi had mij en Maddy ieder een paar laarzen gestuurd om ons te herinneren aan wat er in Texas op ons wachtte. Ze waren echt heel mooi. Zwart leer, met interessante details op de vrij vierkante neuzen en stoere gespen aan de buitenkant van de enkel.

Heather keek naar mijn laarzen. 'Hmm, die zien er best goed uit.'

Achter me schraapte Wes zijn keel.

'O ja, dat is waar ook. Heather, je kunt je mijn vriend Wes toch nog wel herinneren, hè?' Ik wees naar Wes' schouder.

'Eh, ik geloof dat je verloofde bedoelt, liefje,' zei hij met een voldaan lachje en een knipoog.

Heather zette enorme grote ogen op, alsof ze ter plekke onder stroom werd gezet. 'Godskolere nog aan toe! Jullie gaan trouwen! Dat is helemaal fantastisch!' Ze trok ons allebei tegelijkertijd in een omhelzing, met een arm om zijn en mijn nek. 'Anton wordt helemaal gek, die houdt wel van een goede bruiloft.'

Ik haalde lachend mijn neus op. 'Hoezo dat? Hij is nog nooit getrouwd!'

'Ja, maar hij is wel de nodige keren verloofd geweest!' kaatste ze gevat terug. Ze ging ons door het ruime penthouse voor naar de keuken, waar we Anton voor een zespitsgasfornuis heen en weer zagen wiegen op de maat van een beat die alleen hij kon horen. Het rook er ontzettend lekker. Ik ving de geuren op van het gerecht dat op het vuur stond

te pruttelen en het deed me denken aan de regio ten zuiden van de vs.

‘Wie gaat er trouwen?’ Anton draaide zich met een ruk om, met een houten lepel in zijn hand. ‘*Lucita?* Dat kan niet waar zijn!’ Hij legde beide handen op zijn hart en deed net alsof hij tegen het aanrecht in elkaar zakte.

Ik schoot in de lach. Wes niet. Die sloeg een arm rond mijn schouders. ‘Ja. Laat je ring maar eens zien. We gaan op 1 januari trouwen.’ Zijn woorden waren vervuld van trots.

Ik hield mijn hand omhoog en keek Wes verwonderd aan.

Anton zette grote ogen op. ‘Zo snel al. Wauw. Zoals mijn grootmoeder zou zeggen: jullie zijn sneller dan een paard dat de stal ruikt.’ Hij knipoogde lachend.

‘We hebben nog geen datum geprikt.’ Ik keek even naar Wes.

Zijn wenkbrauwen schoten omhoog. ‘Volgens mij wel, vlak voordat we hiernaartoe gingen. Weet je nog?’

‘Dingen die vlak na een lekkere vrijpartij worden besproken tellen niet. Dat zou niet eerlijk zijn!’ Ik stak pruilend mijn onderlip naar voren.

Wes schudde lachend zijn hoofd. ‘Jammer voor je, je hebt ja gezegd. Nu hoeven we alleen nog te besluiten waar we willen trouwen.’ Hij begroef zijn vingers in het haar in mijn nek en begon de spanning weg te masseren die daar na een dag reizen nog steeds zat en die werd versterkt door het feit dat we nu verloofd waren. Ik had het nog niet eens aan Maddy en Gin verteld. Dat moest ik zo snel mogelijk doen. Ze zouden uit hun vel springen als ze het van een ander zouden horen.

‘We hebben het er later wel over, oké?’ Ik keek naar hem op en gaf hem een zoen, en toen nog eentje om hem duidelijk te maken dat ik dat meende.

Hij legde zijn hand rond mijn wang. Ik draaide mijn hoofd om en drukte een kus op zijn handpalm. De blik in zijn ogen was argwanend, maar ik vermoedde dat dat veel te maken had met deze plek en de reden van onze komst.

‘Goed, schatje. Later. Morgen.’ Hij klonk ferm en zelfs een tikje bazig.

Ik kon leven met een compromis. ‘Afgesproken. Goed, Anton, vertel me nu eens waar jij allemaal mee bezig bent. Je laatste album is trouwens fantastisch!’

‘O, lucita, dat album was echt dope. Wat vond je van dat nummer waar ik over die stem van die meid heen rapt?’

‘Geweldig! En Heather, hoe bevalt de rol van manager je?’ Ze had die functie nog maar net gekregen toen ik de vorige keer afscheid van hen had genomen. Tot dan toe had Anton niet beseft dat hij zijn beste vriendin en persoonlijke assistente behoorlijk uitbuitte. Pas toen ze dreigde op te stappen, had hij haar meer geboden. Voor zover ik wist, was het nu allemaal weer koek en ei tussen die twee.

Voordat Heather antwoord kon geven kwam Anton tussenbeide, maar dat was helemaal niet ongebruikelijk. Hij stond altijd graag in het middelpunt van de belangstelling, zoals je van een beroemd artiest en succesvol rapper zou verwachten. ‘H is *asombroso*... Hoe zeg je dat? Verbazingwekkend! De optredens die ze regelt, de kleren die ze weet te ritselen... *Fantástico!* Haar tot manager benoemen is het beste wat ik ooit heb gedaan. Ik ben blij dat ik op dat idee ben gekomen.’

‘Jij?’ riepen Heather en ik op hetzelfde moment, en we barstten in lachen uit.

Ik draaide met mijn ogen. Heather lachte spottend en sloeg haar armen over elkaar.

‘Ja hoor, Anton, het is goed met je. Krijgen we trouwens nog iets te eten?’ vroeg ik. Ik liep naar het aanrecht en duwde mijn heup tegen die van hem.

Hij hield zelfs geen seconde op met in de saus roeren, die hij scherp in de gaten hield. ‘Ja, een gerecht dat altijd bij mij en mijn *familia* op het menu staat. *Arroz con pollo*.’

‘Ik weet dat *pollo* kip is, maar de rest?’

Hij grinnikte. ‘Het is eigenlijk gewoon rijst met kip.’

‘Ik zie het al, je maakt er echt werk van,’ merkte ik droogjes op.

Anton streek mijn haar van mijn schouder en streelde met zijn duim mijn wang. ‘Voor jou doe ik alles, lucita.’ Hij klonk ernstig, maar zijn ogen glansden ondeugend.

Ik snoof. ‘En “alles” is rijst met kip?’

Hij fronste. ‘Hé, daar moet je niet mee spotten. Iedereen houdt toch van rijst met kip?’

‘Sí, Anton. Wes, wil je misschien iets drinken?’ Ik draaide me om

naar Wes, die vernietigende blikken op Antons achterhoofd wierp. Ik had geen idee waarom. ‘Wes?’ vroeg ik nog eens, totdat die groene ogen naar mij keken. ‘Wil je iets drinken?’

Heather liep naar de koelkast en trok die open. ‘Er staat een fles Cristal koud, zal ik die opentrekken? Ik wilde eigenlijk martini’s maken, maar we hebben nu iets te vieren. Jullie gaan trouwen! Is dat niet geweldig?’ Ze liep naar de kast en haalde er vier champagneglazen uit.

Ik ademde diep en goed in en liet alle spanning van me af glijden toen ik mijn hand omhooghield en naar mijn ring keek. ‘Zeg dat wel! Ik had nooit gedacht dat ik me ooit zo gelukkig zou kunnen voelen.’ Ik keek naar Wes, die over zijn hele lijf leek te ontspannen toen ik dat zei. Hij hield zijn schouders niet langer ter hoogte van zijn oren en zijn kin rustte ontspannen in zijn hand nu hij zijn elleboog op de bar in de keuken had geplaatst.

‘Iedere vrouw zou hier toch dolgelukkig van worden?’ Ik boog me over de bar heen en pakte zijn hand vast. Hij deed hetzelfde bij mij en drukte een kus op mijn handpalm. Ik voelde onder aan mijn rug iets tintelen en volgde die tintelingen in gedachten op hun weg over mijn ruggengraat. Ze veranderden in vlagen van hitte toen hij met zijn duim over mijn handpalm wreef. Het was alsof er een rechtstreekse verbinding naar mijn klit liep. Toen hij met zijn nagel over de binnenkant van mijn hand streek, moest ik een gekreun onderdrukken. Dit was niet de juiste plaats of het juiste moment om opgewonden te raken. We moesten de rest van de avond zien door te komen voordat we ons weer aan onze liefde voor elkaar konden overgeven. En dat gingen we doen. Zeker weten.

Op dat moment besloot ik dat ik mijn vent die avond zo zou prikkelen dat hij nog voordat we terug zouden zijn in ons hotel al buiten zinnen van verlangen zou zijn.

Ik pakte zijn hand om het spelletje mee te spelen en trok aan zijn arm. Toen streek ik met mijn vinger over zijn huid, van zijn elleboog naar zijn pols, en tekende daar achtjes. Zijn ogen begonnen te fonkelen en hij lachte al zijn witte tanden bloot. Ik wist dat ik er nooit genoeg van zou krijgen om die heerlijke lippen te kussen. Even was ik bang dat mijn geheime plan om hem helemaal gek te maken zich tegen me zou

keren, maar het was me het risico wel waard. Ik liep om de bar heen en ging naast hem staan. Meteen pakte hij me stevig vast.

Heather schonk de belachelijk dure champagne in. ‘Anton, draai het gas eens laag en kom hier,’ drong ze aan.

Anton frunnikte aan een paar knoppen en draaide zich toen razendsnel op zijn tenen om, alsof hij in een clip van Michael Jackson zat. Hij leunde achterover, stak een voet naar voren en liep heupwiegend naar haar toe.

‘Aansteller,’ zei ik kuchend.

Deze keer moest Wes lachen. Mijn vent kwam eindelijk een beetje los, maar ik denk dat dat ook kwam omdat ik nu zijn ring droeg en niet van zijn zijde week. En omdat Anton er best aandoenlijk uitzag. Nog steeds hartstikke sexy, maar vooral aandoenlijk. Al zou ik nooit van mijn leven toegeven dat ik hem sexy vond, dat zou Wes niet trekken. Misschien zou Anton een paar leuke meiden kunnen lokken door vaker deze kant van zichzelf laten zien. Zijn fans zouden altijd gek op hem blijven, ook als hij de mafketel uithing – hij was nu eenmaal een lekker ding met fantastische muziek – maar ik gunde hem een leuke vriendin.

Anton hief zijn glas en we volgden allemaal zijn voorbeeld. ‘Op lucita en haar *hombre*. Dat jullie allebei mogen stralen als de zon en de rest van jullie leven genieten van de *amor. Salud.*’

Ik lachte breeduit en Wes glimlachte zowaar voor de eerste keer naar Anton en knikte hem toe. Anton keek even naar Wes en toen naar mij, hief zijn kin en dronk in één teug zijn glas leeg. Daarna zei hij vol enthousiasme ‘*Segunda ronda.*’

Wes kneep even in mijn schouder en ik keek hem aan. ‘Ik ben blij dat we hier zijn,’ gaf hij toe.

Ik deed mijn ogen dicht, haalde diep adem en drukte mijn voorhoofd tegen zijn hals. ‘Ik ook. Dit zijn goede vrienden die alleen maar het beste voor me willen. En. Dat. Ben. Jij.’ Bij elk van die woorden wreef ik met mijn neus langs zijn wang.

Wes duwde mijn kin omhoog en drukte een kus op mijn lippen. ‘Dat zie ik. In mijn hoofd is het nog altijd... een zootje,’ zei hij, zo zacht dat alleen ik het kon horen. Dat deed er niet toe, want na onze

toost ging Anton weer verder met koken en schonk Heather onze glazen opnieuw vol voordat ze een muziekje opzette.

‘Je maakt je zorgen om niets.’ Ik streekte hem over zijn slapen. ‘Er zal nooit een ander voor me zijn, dat zweer ik.’

Hij knikte en boog zich zo dicht naar me toe dat ik zijn adem op mijn lippen kon voelen. Ik proefde bijna de champagne die hij net had gedronken. ‘Daar zorg ik wel voor,’ fluisterde hij tegen mijn mond voordat hij mijn lippen ving in een diepe, natte kus die veel verder ging dan gepast was.

We maakten pas een einde aan die zoen toen er van achter de bar in de keuken gejoel, gejuich en applaus klonk. Het zou een lange avond worden.